

- utasítsa el a City Cycle Industries által a vitatott rendelet ⁽¹⁾ megsemmisítése iránt az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetet, és
- a City Cycle Industries -t kötelezze a Tanács részéről az elsőfokú, valamint a fellebbezési eljárásban felmerülő költségek viselésére.

Másodlagosan:

- utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé újbóli mérlegelés céljából;
- az elsőfokú és a fellebbezési eljárás költségeivel kapcsolatban jelenleg ne határozzon.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Törvényszék tévesen értelmezi az alaprendelet ⁽²⁾ 13. cikkének (1) bekezdését, amikor azt állapítja meg, hogy a Tanács nem rendelkezett elegendő bizonyítékkal annak megállapításához, hogy a felperes részt vett az átrakodásban. Az egyes vállalkozások által a kiterjesztett intézkedések alóli mentesüléshez teljesítendő feltételeknek a Törvényszék általi értelmezése ellentétes az alaprendelet 13. cikkének szerkezetével (első jogalap).

A Törvényszék azon megállapítása, mely szerint a Bíróság előtti iratok alapján a Tanács nem rendelkezett elegendő bizonyítékkal ahhoz, hogy a vitatott rendeletben kifejezetten megállapítsa, hogy a felperes részt vett az átrakodási tevékenységben, nem rendelkezik kellő indokolással. Ezenfelül – és a fellebbezéssel megtámadott ítélettel ellentétes módon – tekintettel arra, hogy az átrakodás országos szinten kellőképpen bizonyított volt, és a felperes mentesség iránti kérelme nem volt indokolt, a tények alapján a Tanács, és ezt követően a Törvényszék kizárólag arra a következtetésre juthatott volna, hogy a felperes részt vett az átrakodásban. A Törvényszék azáltal, hogy ettől eltérő következtetésre jutott, elferdítette a tényeket (második jogalap).

⁽¹⁾ A 990/2011/EU végrehajtási rendelettel a Kínai Népköztársaságból származó kerékpárok behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vámnak az Indonéziában, Malajziában, Srí Lankán és Tunéziában feladott, akár Indonéziából, Malajziából, Srí Lankáról és Tunéziából származóként, akár nem ilyenként bejelentett kerékpárok behozatalára történő kiterjesztéséről szóló, 2013. május 29-i 501/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL L 153., 1. o.)

⁽²⁾ Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 343., 51. o., helyesbítés: HL 2010. L 7., 22. o.)

A Törvényszék (első tanács) T-538/11. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 2015. március 25-én hozott ítélete ellen a Belga Királyság által 2015. június 8-án benyújtott fellebbezés

(C-270/15. P. sz. ügy)

(2015/C 254/18)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Fellebbező: Belga Királyság (képviselők: C. Pochet és J.-C. Halleux meghatalmazottak, valamint L. Van Den Hende ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A Belga Királyság azt kéri, hogy a Bíróság

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék 2015. március 25-i ítéletét;
- semmisítse meg az Európai Bizottságnak a szarvasmarhaféléket érintő fertőző szivacsos agyvelőbántalmak (TSE) szűrővizsgálatának finanszírozásához Belgium által nyújtott állami támogatásról (C 44/08 [ex NN 45/04] állami támogatás) szóló, 2011. július 27-i határozatát, és

— a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Első jogalap: a Törvényszék több alkalommal is tévesen alkalmazta a jogot, és az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett gazdasági előny fennállására vonatkozóan nem tett eleget indokolási kötelezettségének.

- a) **Első rész:** a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot és nem tett eleget az indokolási kötelezettségének különösen akkor, amikor azon feltevésből indult ki, hogy minden egyes alkalommal, amikor a hatóságok bizonyos vállalkozásoknak törvényi vagy közigazgatási rendelkezésekben kötelezettséget írnak elő, az e kötelezettséggel kapcsolatos költségeket automatikusan az érintett vállalkozások viselik anélkül, hogy ezen a hatóságok bármely módon változtatni tudnának, mégpedig függetlenül az intézkedés céljától és a közhatalmi előjogok gyakorlásával való összefüggéstől. E feltevésnek nem lehet helyt adni, azonban a Törvényszék nem adott magyarázatot arra, hogy a TSE-vizsgálatok költségei miért olyan terhet jelentenek, amelyet valamely vállalkozásnak általában viselnie kell. A Törvényszék nem tett eleget a Bíróság alapokmánya 53. cikkével összefüggésben értelmezett 36. cikkében előírt indokolási kötelezettségének sem, különösen annyiban, amennyiben nem vizsgálta a felperes által felhozott különböző érveket és eseteket, vagy nem ismerte el azok relevanciáját.
- b) **Második rész:** a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel a harmonizációs rendelkezések fennállását vagy hiányát az állami támogatás fennállásának az értékelése céljából teljesen irrelevánsnak tekintette. E tekintetben a Törvényszék nem tett eleget a Bíróság alapokmánya 53. cikkével összefüggésben értelmezett 36. cikkében előírt indokolási kötelezettségének sem, mivel a Belga Királyság érvelésére nem válaszolt.
- c) **Harmadik rész:** a Törvényszék a megtámadott ítéletben tévesen indult ki abból, hogy a Belga Királyság nem mutatta be, hogy a túlkompensáció fennállása vagy hiánya jogilag miért releváns az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett gazdasági előny fennállásához. Ezenkívül a megtámadott ítélet téves jogalkalmazáson alapul, mivel úgy tűnik, hogy abból indult ki, hogy ezen érvelés ténybeli szempontból nem tartalmaz kellő magyarázatot.

Második jogalap: a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot és az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett, szelektivitásra vonatkozó feltételre vonatkozóan nem tett eleget indokolási kötelezettségének. A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy általánosítva azt állította, hogy az ellenőrzések végrehajtására kötelezett vállalkozások azt megelőzően, hogy a termékeiket forgalomba hozhatnák vagy értékesíthetnék, *per definitionem* „hasonló ténybeli és jogi helyzetben” vannak. Mindenesetre a Törvényszék nem tett eleget indokolási kötelezettségének, mivel nem fejtette ki, hogy mindezen vállalkozás az állami támogatásokra tekintettel miért van „hasonló ténybeli és jogi helyzetben”, és mivel a Belga Királyság fenntartásaira nem válaszolt.
